॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

प्राचीनंव श्यं करोति देवमनुष्या दिशो व्यंभजन्त प्राचीं देवा देक्षिणा पितर्रः प्रतीचीं म्मनुष्यां उदींची श्र रुद्रा यत्प्राचीनंव श्यं करोति देवलोकमेव तद्यजमान उपावर्तते परि श्रयत्यन्तर्हितो हि देवलोको मनुष्यलोका-त्रास्माल्लोकाथ्स्वेतव्यमिवत्यां हुः को हि तद्वेद यद्यमुष्मिल्लों के-ऽस्तिं वा न वेति दिक्ष्वतीं काशान्करोति (१)

उभयों र्लोकयों रिभिजिंत्यै केशश्मश्रु वंपते न्खानि नि कृन्तते मृता वा एषा त्वगंमेध्या यत्केशश्मश्रु मृतामेव त्वचंममेध्यामंपहत्यं यज्ञियों भूत्वा मेध्मपैत्यिङ्गिरसः सुव्गं लोकं यन्तोऽपस् दीक्षात्पसी प्रावेशयन्नपस् स्नांति साक्षादेव दीक्षात्पसी अवं रुन्द्धे तीर्थे स्नांति तीर्थे हि ते ताम्प्रावेशयन्तीर्थे स्नांति (२)

तीर्थमेव संमानानां भवत्यपों ऽश्ञात्यन्तर्त एव मेध्यों

भवित वासंसा दीक्षयित सौम्यं वै क्षौमं देवतंया सोमंमेष देवतामुपैति यो दीक्षंते सोमंस्य तुनूरंसि तुनुवं मे पाहीत्यांह् स्वामेव देवतामुपैत्यथों आशिषंमेवैतामा शांस्तेऽग्नेस्तूंषाधानं वायोर्वातपानंम्पितृणान्नीविरोषंधीनाम्प्रघातः (३)

आदित्यानां प्राचीनतानो विश्वेषां देवानामोतुर्नक्षेत्राणामतीक प्तथ्संवदेवत्यं यद्वासो यद्वासंसा दीक्षयंति सर्वाभिरेवैनं देवतांभिदीक्षयति बहिःप्राणो वै मंनुष्यंस्तस्याशंनं प्राणों ऽश्ञाति सप्राण एव दीक्षत आशितो भवति यावांनेवास्यं प्राणस्तेनं सह मेध्मुपैति घृतं देवानाम्मस्तुं पितृणान्निष्यंक्षम्मनुष्यांणान्तद्वे (४)

पुतथ्संवदेवत्यं यन्नवंनीतं यन्नवंनीतेनाभ्यक्के सर्वा पुव देवताः प्रीणाति प्रच्यंतो वा पुषोऽस्माल्लोकादगंतो देवलोकं यो दीक्षितौऽन्तरेव नवंनीतन्तस्मान्नवंनीतेनाभ्यंक्के-ऽनुलोमं यज्ञंषा व्यावृत्त्या इन्द्रो वृत्रमंहन्तस्यं कृनीनिका परापत्त्तदाञ्जनमभवद्यदाक्के चक्षंरेव भ्रातृंव्यस्य वृक्के दक्षिणम्पूर्वमाङ्के (५) स्व्यः हि पूर्वम्मनुष्यां आञ्चते न नि धांवते नीव हि मंनुष्यां धावंन्ते पश्च कृत्व आङ्के पश्चांक्षरा पङ्किः पाङ्कों यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्धे परिमित्माङ्केऽपरिमित् हि मंनुष्यां आञ्चते सत्तृंलयाङ्केऽपंतृलया हि मंनुष्यां आञ्चते व्यावृत्त्यै यदपंतृलयाञ्चीत वर्ज्ञं इव स्याथ्सतृंलयाङ्के मित्रत्वायं (६)

इन्द्रों वृत्रमंहुन्थ्सोऽ पोऽ पे भ्यंम्रियत् तासां यन्मेध्यं यज्ञिय सदेवमासी त्तदपोदं कामृत्ते दुर्भा अंभवन् यद्दर्भपुञ्जीलेः प्वयंति या एव मेध्यां यज्ञियाः सदेवा आप्स्ताभिरेवेनं म्पवयति द्वाभ्यां पवयत्यहोरात्राभ्यां मेवेनं म्पवयति त्रिभिः पंवयति त्रयं इमे लोका एभिरेवेनं लोकेः पंवयति पञ्चभिः (७)

प्वयति पश्चांक्षरा पङ्काः पाङ्को यज्ञा यज्ञायैवैनंम्पवयति षङ्काः पंवयति षङ्का ऋतवं ऋतुभिरेवैनंम्पवयति सप्तभिः पवयति सप्त छन्दांश्सि छन्दोभिरेवैनंम्पवयति नवभिः पवयति नव वै पुरुषे प्राणाः सप्राणमेवैनंम्पवयते यत्येकंविश्शत्या पवयति दश् हस्त्यां अङ्गुलयो दश् पद्यां आत्मैकंविश्शो यावांनेव पुरुष्यस्तमपंरिवर्गम् (८)

प्वयति चित्पतिंस्त्वा पुनात्वित्यांह् मनो वै चित्पतिर्मनंसैवैनंम्पवयति वाक्पतिंस्त्वा पुनात्वित्यांह वाचैवैनंम्पवयति देवस्त्वां सिवता पुनात्वित्यांह सिवतृप्रंसूत प्वैनंम्पवयति तस्यं ते पिवत्रपते पिवत्रंण यस्मै कम्पुने तच्छंकेयमित्यांहाशिषंमेवैतामा शांस्ते॥ (९)

अतीकाशान्कंरोत्यवेशयन्तीर्थे स्नांति प्रघातो मंनुष्यांणान्तद्वा आङ्के मित्रत्वायं

पुअभिरपंरिवर्गमृष्टाचंत्वारि १शच॥ [१]

यावंन्तो वै देवा यज्ञायापुंनत् त एवाभंवन् य एवं विद्वान् यज्ञायं पुनीते भवंत्येव बहिः पंवियत्वान्तः प्र पांदयित मनुष्यलोक एवैनंम्पवियत्वा पूतन्देवलोकम्प्र णंयत्यदीक्षित् एक्याहुत्येत्याहुः स्रुवेण चतंस्रो जुहोति दीक्षित्त्वायं स्रुचा पंश्रमीं पश्चाक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्ध आकूँत्यै प्रयुजेऽग्रये (१०)

स्वाहेत्याहाकूँत्या हि पुरुषो यज्ञम्भि प्रयुङ्के यज्ञेयेतिं मेधायै मनसेऽग्नये स्वाहेत्यांह मेधया हि मनसा पुरुषो यज्ञमभिगच्छंति सर्रस्वत्यै पूष्णेऽग्नये स्वाहेत्यांह वाग्वै सर्रस्वती पृथिवी पूषा वाचैव पृथिव्या यज्ञम्प्र युंङ्क आपो वृधातु (१२)

देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्यांहु या वै वर्ष्यास्ताः (११)

आपोऽशाँन्ता इमल्लोंकमा गंच्छेयुरापों देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्यांहास्मा एवेनां लोकायं शमयति तस्माँच्छान्ता इमल्लोंकमा गंच्छन्ति द्यावांपृथिवी इत्यांह द्यावांपृथिव्योर्हि यज्ञ उर्वन्तरिक्षमित्यांहान्तरिक्षे हि यज्ञो बृह्स्पतिंनीं हृविषां

आपों देवीर्बृहतीर्विश्वशंम्भुवो यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्दिव्या

इत्यांह् ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै यज्ञमवं रुन्द्वे यद्भ्याद्विधेरितिं यज्ञस्थाणुमृच्छेद्वधात्वित्यांह यज्ञस्थाणुमेव परिं वृणक्ति प्रजापंतिर्यज्ञमंसृजत

यज्ञस्थाणुम्व पार वृणाक्त प्रजापातय्ज्ञमसृजत् सौंऽस्माथ्मृष्टः परांङ्यम प्र यजुरक्षीनात्प्र साम् तमृगुदंयच्छ्ददर्यच्छ्त्तदौद्भहृणस्यौद्भहृण्त्वमृचा (१३)

जुहोति यज्ञस्योद्यंत्या अनुष्टुप्छन्दंसामुदंयच्छ्दित्यांहुस्तस्म जुहोति यज्ञस्योद्यंत्यै द्वादंश वाथ्सब्न्धान्युदंयच्छ्नित्यांहुस्तस्म दीक्षयन्ति सा वा एषर्गनुष्टुग्वागंनुष्टुग्यदेतयुर्चा दीक्षयंति

वाचैवैन् सर्वया दीक्षयति विश्वे देवस्यं नेतुरित्याह

सावित्र्येतेन मर्तो वृणीत सख्यम् (१४)

इत्यांह पितृदेवत्यैतेन विश्वे राय इंष्ध्यसीत्यांह वैश्वदेव्येतेनं द्युम्नं वृंणीत पुष्यस् इत्यांह पौष्ण्येतेन सा वा एषर्व्सर्वदेवत्यां यदेतय्चां दीक्षयंति सर्वाभिरेवैनं देवतांभिदीक्षयति सप्ताक्षरम्प्रथमम्पदमृष्टाक्षराणि त्रीणि यानि त्रीणि तान्यष्टावुपं यन्ति यानि चत्वारि तान्यष्टौ यदष्टाक्षरा तेनं (१५)

गायत्री यदेकांदशाक्षरा तेनं त्रिष्टुग्यद्वादंशाक्षरा तेन् जगंती सा वा एषर्व्सवाणि छन्दारंसि यदेतय्चां दीक्षयंति सर्वेभिरेवैनं छन्दोंभिदीक्षयति सप्ताक्षरम्प्रथमम्पदर सप्तपंदा शक्करी पृशवः शक्करी पृश्नेवावं रुन्द्व एकंस्मादक्षरादनांप्तम्प्रथमम्पदन्तस्माद्यद्वाचोऽनांप्तन्तन्मंनुष्यां उपं जीवन्ति पूर्णयां जुहोति पूर्ण इंव हि प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्य न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापंतिः प्रजा असृंजत प्रजानार सृष्ट्यै॥ (१६)

अप्रये ता वृंधात्वृचा स्ख्यन्तेनं जुहोति पश्चंदश च॥———[२] ऋख्सामे वै देवेभ्यों युज्ञायातिष्ठमाने कृष्णों रूपं कृत्वाप्त्रम्यांतिष्ठतान्तें उमन्यन्त यं वा इमे उपाव्थ्स्यतः स इदं भंविष्यतीति ते उपामन्त्रयन्त ते अहोरात्रयौर्मिहिमानमपिनिधायं देवानुपावंर्तेतामेष वा ऋचो वर्णो यच्छुक्तं कृष्णाजिनस्यैष साम्रो यत्कृष्णमृंख्सामयोः शिल्पें स्थ इत्यांहर्ष्ट्यामे एवावं रुन्ध एषः (१७)

वा अह्रो वर्णो यच्छुक्लं कृष्णाजिनस्यैष रात्रिया यत्कृष्णं यदेवेनयोस्तत्र न्यंक्तं तदेवावं रुन्द्धे कृष्णाजिनेन दीक्षयति ब्रह्मणो वा एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनं ब्रह्मणैवेनं दीक्षयतीमान्धिय शिक्षमाणस्य देवेत्यांह यथायजुरेवेतद्गर्भो वा एष यदीक्षित उल्बं वासः प्रोर्णुते तस्मौत् (१८)

गर्भाः प्रावृंता जायन्ते न पुरा सोमंस्य ऋयादपौण्वीत् यत्पुरा सोमंस्य ऋयादंपोण्वीत गर्भाः प्रजानां परापातुंकाः स्यः क्रीते सोमेऽपौणीते जायंत एव तदथो यथा वसीया सम्प्रत्यपोणीते तादगेव तदिङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्त ऊर्जं व्यंभजन्त ततो यदत्यशिष्यत् ते शरा अंभवन्नूर्ग्वे शरा यच्छंर्मयी (१९)

मेखंला भवत्यूर्जमेवावं रुन्द्धे मध्यतः सन्नंह्यति मध्यत

एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मांन्मध्यत ऊर्जा भुंञ्जत ऊर्धं वै पुरुषस्य नाभ्यै मेध्यंमवाचीनंममेध्यं यन्मध्यतः संनह्यंति मेध्यं चैवास्यांमेध्यं च व्यावंत्यतीन्द्रो वृत्राय वज्रम्प्राहंर्थ्स त्रेधा व्यंभव्थस्प्र्यस्तृतीय रथस्तृतीयं यूपस्तृतीयम् (२०)

येंऽन्तःश्रा अशींर्यन्त ते श्रा अंभवन्तच्छ्राणा श्रार्तं वज्रो वै श्राः क्षुत्खलु वै मनुष्यंस्य भ्रातृंव्यो यच्छंर्मयी मेखंला भवंति वज्रेणैव साक्षात्क्षुधम्भ्रातृंव्यम्मध्यतोऽपं हते त्रिवृद्धंवति त्रिवृद्धे प्राणिस्रवृतंमेव प्राणम्मध्यतो यजमाने दधाति पृथ्वी भवति रज्जूनाव्याँवृत्त्ये मेखंलया यजमानन्दीक्षयति योक्रेण पत्नीम्मिथुन्त्वायं (२१)

यज्ञो दक्षिणाम्भ्यंध्यायता स् समंभवत्तदिन्द्रों ऽचाय्थ्यों-ऽमन्यत् यो वा इतो जंनिष्यते स इदम्भंविष्यतीति ताम्प्राविश्वत्तस्या इन्द्रं एवाजांयत् सोऽमन्यत् यो वै मदितोऽपरो जनिष्यते स इदम्भंविष्यतीति तस्या अनुमृश्य योनिमाच्छिन्थ्सा सूतवंशाभवत्तथ्सूतवंशाये जन्मं (२२)

ता हस्ते न्यंबेष्टयत् ताम्मृगेषु न्यंदधाथ्सा कृष्णविषाणाभंवदिन्द्रंस्य योनिंरसि मा मां हि सीरितिं

कृष्णविषाणाम्प्र यंच्छति सयोनिमेव युज्ञं केरोति सयोनिन्दक्षिणा् सयोनिमन्द्र सयोनित्वायं कृष्ये त्वा सुसस्याया इत्यांह् तस्मांदकृष्टप्च्या ओषंधयः पच्यन्ते सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषंधीभ्य इत्यांह् तस्मादोषंधयः फलं गृह्णन्ति यद्धस्तेन (२३)

कृष्डूयेतं पामन्म्भावुंकाः प्रजाः स्युर्यथ्रमयेत नग्नम्भावुंकाः कृष्णविषाणयां कण्डूयतेऽपिगृह्यं स्मयते प्रजानां गोपीथाय न पुरा दक्षिणाभ्यो नेतोः कृष्णविषाणामवं चृतेद्यत्पुरा दक्षिणाभ्यो नेतोः कृष्णविषाणामवंचृतेद्योनिः प्रजानां परापातुंका स्यान्नीतासु दक्षिणासु चात्वां के कृष्णविषाणाम्प्रास्यति योनिर्वे यज्ञस्य चात्वां तं योनिः कृष्णविषाणा योनां वेव योनिन्दधाति यज्ञस्य सयोनित्वायं॥ (२४)

रुख एष तस्मांच्छर्मयो यूपस्त्तीयम्मिथ्नत्वाय जन्म हस्तेनाष्टाचंत्वारिश्शच॥—[३] वाग्वै देवेभ्योऽपाँकामद्यज्ञायातिष्ठमाना सा वनस्पतीन्प्राविश् वाग्वनस्पतिष वदति या दन्दभौ या तणवे या वीणायां

वाग्वन्स्पतिषु वदित या दुन्दुभौ या तूणवे या वीणायां यहीं क्षितदण्डम्प्रयच्छंति वाचमेवावं रुन्द्व औदुंम्बरो

भवत्यूर्ग्वा उंदुम्बर् ऊर्जमेवावं रुन्द्वे मुखेंन सिम्मितो भवति मुख्त एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्मुख्त ऊर्जा भुंअते (२५)

ऋीते सोमें मैत्रावरुणायं दण्डम्प्र यंच्छति मैत्रावरुणो हि पुरस्तांदृत्विग्भ्यो वाचं विभजंति तामृत्विजो यजंमाने प्रति ष्ठापयन्ति स्वाहां यज्ञम्मनसेत्याह् मनंसा हि पुरुषो यज्ञमंभिगच्छंति स्वाहा द्यावांपृथिवीभ्यामित्यांह् द्यावांपृथिव्योर्हि यज्ञः स्वाहोरोर्न्तरिक्षादित्यांहान्तरिक्षे हि यज्ञः स्वाहां यज्ञं वातादारंभ इत्यांहायम् (२६)

वाव यः पवंते स यज्ञस्तमेव साक्षादा रंभते मुष्टी कंरोति वार्चं यच्छति यज्ञस्य धृत्या अदींक्षिष्टायम्ब्राह्मण इति त्रिरुपार्श्वांह देवेभ्यं एवैन्म्प्राह् त्रिरुचैरुभयेंभ्य एवैनं देवमनुष्येभ्यः प्राह् न पुरा नक्षत्रेभ्यो वाचं वि सृंजेद्यतपुरा नक्षत्रेभ्यो वाचं विसृजेद्यज्ञं विच्छिंन्द्यात् (२७)

उदितेषु नक्षेत्रेषु व्रतं कृणुतेति वाचं वि सृंजिति यज्ञव्रंतो वै दीक्षितो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृंजिति यदिं विसृजेद्वैष्ण्वीमृच्मन्ं ब्रूयाद्यज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञेनैव यज्ञ ४ सं तंनोति दैवीन्धियंम्मनामह् इत्यांह यज्ञमेव तन्म्रंदयति सुपारा नो असुद्वश् इत्यांह व्युंष्टिमेवावं रुन्द्धे (२८)

ब्रह्मवादिनों वदन्ति होत्व्यं दीक्षितस्यं गृहा(३)इ न होत्व्या(३)मितिं हुविर्वे दीक्षितो यज्जंहुयाद्यजंमानस्यावदायं जुहुयाद्यत्र जुंहुयाद्यंज्ञपुरुरुन्तिरंयाद्ये देवा मनोजाता मनोयुज इत्यांह प्राणा वै देवा मनोजाता मनोयुज्यस्तेष्वेव प्रोक्षं जुहोति तन्नेवं हुतं नेवाहुंत स्वपन्तं वै दीक्षित र रक्षारंसि जिघारसन्त्यग्निः (२९)

खलु वै रंक्षोहाग्ने त्वर सु जांगृहि व्यर सु मंन्दिषीमहीत्यांहाग्निमेवाधिपां कृत्वा स्वंपिति रक्षंसामपंहत्या अब्रत्यमिव वा एष कंरोति यो दींक्षितः स्वपिति त्वमंग्ने व्रतपा असीत्यांहाग्निर्वे देवानां व्रतपंतिः स एवैनं व्रतमालंम्भयति देव आ मर्त्येष्वेत्यांह देवः (३०)

ह्यंष सन्मर्त्यंषु त्वं यज्ञेष्वीड्य इत्यांहैत १ हि यज्ञेष्वीड्ते ऽप् वै दींक्षिताथ्मुंषुपुषं इन्द्रियं देवताः क्रामन्ति विश्वं देवा अभि मामावंवृत्रत्रित्यांहेन्द्रियेणैवैनं देवतांभिः सं नयिति यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्यावंत एव प्शून्भि दीक्षेत् तावंन्तोऽस्य पृशवंः स्यू रास्वेयंत् (३१)

सोमा भूयों भरेत्याहापंरिमितानेव पृशूनवं रुन्द्धे चन्द्रमंसि मम् भोगांय भवेत्यांह यथादेवतमेवेनाः प्रति गृह्णाति वायवें त्वा वर्रुणाय त्वेति यदेवमेता नानुंदिशेदयंथादेवतं दक्षिणा गमयेदा देवतांभ्यो वृश्च्येत् यदेवमेता अनुदिशतिं यथादेवतमेव दक्षिणा गमयति न देवतांभ्य आ (३२)

वृथ्यते देवीरापो अपां नपादित्यांह यद्वो मेध्यं यज्ञिय् सदेवं तद्वो मार्व क्रिमिष्मिति वावैतदाहाच्छिन्नं तन्तुं पृथिव्या अनुं गेष्मित्यांह सेतुंमेव कृत्वात्येति॥ (३३)

अनु गपामत्याह् सतुम्व कृत्वात्यात॥ (३३) भुञ्जतेऽयञ्छिन्द्याद्र-येऽग्निरांह देव इयंद्देवतांंभ्य आ त्रयंक्षिश्शच॥———[४]

देवा वै देवयर्जनमध्यवसाय दिशो न प्रार्जानन्तेऽई न्यौन्यमुपांधावन्त्वया प्र जांनाम् त्वयेति तेऽदित्याः समंध्रियन्त त्वया प्र जांनामेति साब्रंवीद्वरं वृणे मत्प्रांयणा एव वो यज्ञा मदुदयना असन्निति तस्मांदादित्यः प्रांयणीयो यज्ञानांमादित्य उदयनीयः पर्श्व देवतां यजति पश्च दिशो दिशाम्प्रज्ञौत्ये (३४)

अथो पश्चौक्षरा पङ्किः पाङ्को युज्ञो युज्ञमेवार्व रुन्द्वे पथ्याः स्वस्तिमंयजन्त्राचीमेव तया दिश्म्प्राजांनन्नग्निनां दिश्वणा सोमेन प्रतीचीः सिवृत्रोदीचीमदित्योध्वाम्पथ्याः स्वस्ति यंजित प्राचीमेव तया दिश्म्प्र जांनाति पथ्याः स्वस्तिमिष्ट्वाग्नीषोमौ यजित चक्षुंषी वा एते युज्ञस्य यद्ग्नीषोमौ ताभ्यांमेवानं पश्यित (३५)

अग्नीषोमांविष्ट्वा संवितारंं यजित सवितृप्रंसूत एवानुं

पश्यित सिवतारंमिष्ट्वादितिं यजतीयं वा अदितिर्स्यामेव प्रतिष्ठायानुं पश्यत्यदितिमिष्ट्वा मांरुतीमृचमन्वांह मुरुतो वे देवानां विशों देविवशं खलु वे कल्पमानम्मनुष्यविशमनुं कल्पते यन्मांरुतीमृचंमन्वाहं विशां क्रुप्त्यैं ब्रह्मवादिनों वदन्ति प्रयाजवंदननूयाजम्प्रांयणीयं कार्यमनूयाजवंत (३६) अप्रयाजमुंदयनीयमितीमे वे प्रयाजा अमी अनूयाजाः

सैव सा युज्ञस्य सन्तंतिस्तत्तथा न कार्यमात्मा वै प्रयाजाः प्रजानूयाजा यत्प्रयाजानन्तिरयादात्मानम्नतिरयाद्यदंनूयाजानं खलु वै युज्ञस्य वितंतस्य न ऋियते तदन् युज्ञः परा भवति युज्ञं पराभवन्तं यजमानोऽन् (३७) परां भवित प्रयाजवंदेवानूंयाजवंत्प्रायणीयं कार्यंम्प्रयाजवंदन् नात्मानंमन्तरेति न प्रजां न यज्ञः पंराभवंति न यजमानः प्रायणीयंस्य निष्कास उंदयनीयंम्भि निर्वपति सैव सा यज्ञस्य सन्तंतिर्याः प्रायणीयंस्य याज्यां यत्ता उंदयनीयंस्य याज्याः कुर्यात्परांङ्मुं लोकमा रोहेत्प्रमायुंकः स्याद्याः प्रायणीयंस्य पुरोनुवाक्यांस्ता उंदयनीयंस्य याज्याः करोत्यस्मिन्नेव लोके प्रतिं तिष्ठति॥ (३८)

प्रज्ञांत्यै पश्यत्यनूयाजवृद्यजंमानोऽनुं पुरोनुवाक्यांस्ता अष्टौ चं॥_____[५]

कृद्रश्च वै स्ंपूर्णी चांत्मरूपयोरस्पर्धता स् सा कृद्रः संपूर्णीमंजयथ्साब्रंवीतृतीयंस्यामितो दिवि सोमस्तमा हंर् तेनात्मानं निष्क्रीणीष्वेतीयं वै कृद्रूरसौ स्ंपूर्णी छन्दा स्सि सौपर्णेयाः साब्रंवीद्रसौ वै पितरौ पुत्रान्बिंभृतस्तृतीयंस्यामितो दिवि सोमस्तमा हंर् तेनात्मानं निष्क्रीणीष्व (३९)

इतिं मा कुद्रूरंबोच्दिति जगृत्युदंपत्चतुंर्दशाक्षरा सती साप्राप्य न्यंवर्तत् तस्यै द्वे अक्षरे अमीयेता स् सा पश्मिश्च दीक्षया चागंच्छ्तस्माञ्जगंती छन्दंसाम्पश्व्यंतमा तस्मात्पशुमन्तं दीक्षोपं नमति त्रिष्टुगुदंपत्त्र्रयोदशाक्षरा स्ती साप्रौप्य न्यंवर्तत् तस्यै द्वे अक्षरे अमीयेता साप्रौप्य सा

तपंसा चार्गच्छ्तस्मांत्रिष्टुभों लोके माध्यंदिने सर्वने दक्षिणा नीयन्त पृतत्खलु वाव तप इत्यांहुर्यः स्वं ददातीति गायत्र्युदंपत् चतुंरक्षरा सत्यं जया ज्योतिषा तमंस्या अजाभ्यं रुन्द्ध तद्जायां अज्ञत्व सा सोमं चाहं रच्चत्वारि चाक्षराणि साष्टाक्षंरा समंपद्यत ब्रह्मवादिनों वदन्ति (४१)

कस्मांध्यत्याद्गांयत्री किनेष्ठा छन्दंसाः स्ती यंज्ञमुखं परीयायेति यदेवादः सोममाहंर्त्तस्मांद्यज्ञमुखं पर्येत् तस्मांतेज्ञस्विनीतमा प्रद्यां द्वे सर्वने समगृह्णान्मुखेनैकं यन्मुखेन समगृह्णात्तदंधयत्तस्माद्वे सर्वने शुक्रवंती प्रातःसवनं च माध्यंदिनं च तस्मांतृतीयसवन ऋजीषम्भि षुण्वन्ति धीतिमेव हि मन्यंन्ते (४२)

आशिर्मवं नयति सशुऋत्वायाथो सम्भंरत्येवैन्तः सोमंमाह्रियमाणं गन्धवी विश्वावंसुः पर्यमुष्णाथ्स तिस्रो रात्रीः परिमुषितोऽवस्त्तस्मात्तिस्रो रात्रीः कीतः सोमो वसित ते देवा अंब्रुवन्थ्स्रीकामा वै गन्धवीः स्त्रिया निष्क्रीणामेति ते

वाच् अयमेकंहायनीं कृत्वा तया निरंक्रीण्न्थ्सा रोहिद्रूपं कृत्वा गंन्धर्वेभ्यः (४३)

अप्त्रम्यांतिष्ठत्तद्रोहितो जन्म ते देवा अंब्रुवृत्तपं युष्मदक्रमीन्नास्मानुपावंतिते वि ह्वंयामहा इति ब्रह्मं गन्धवां अवंदन्नगायं देवाः सा देवान्गायंत उपावंतित तस्माद्रायंन्त् इ स्त्रियः कामयन्ते कामुंका एन् इ स्त्रियो भवन्ति य एवं वेदाथो य एवं विद्वानिष जन्येषु भवंति तेभ्यं एव दंदत्युत यद्वहृत्याः (४४)

भवन्त्येकंहायन्या क्रीणाति वाचैवेन् सर्वया क्रीणाति तस्मादेकंहायना मनुष्यां वाचं वदन्त्यकूट्याऽकंण्याऽ कांण्याऽश्लोण्याऽसंप्तशफया क्रीणाति सर्वयेवेनं क्रीणाति यच्छेतयां क्रीणीयादुश्चर्मा यजंमानः स्याद्यत्कृष्णयांनुस्तरंणी स्यात्प्रमायंको यजंमानः स्याद्यद्विष्णया वात्रंघ्री स्याप्यमायंको यजंमानः स्याद्यद्विष्णया वात्रंघ्री स्याथ्म वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयादरुणयां पिङ्गाक्ष्या क्रीणात्येतद्वे सोमंस्य रूपः स्वयेवेनं देवतंया क्रीणाति॥ (४५)

निष्क्रींणीष्व दक्षिणाभिश्च वदन्ति मन्यंन्ते गन्धर्वेभ्यां बहुतंयाः पिङ्गाक्ष्या दशं च॥=[६]

तिष्ठिरंण्यमभवृत्तस्मांद्द्यो हिरंण्यम्पुनित ब्रह्मवादिनों वदित् कस्मांध्सृत्यादेन्स्थिकेन प्रजाः प्रवीयन्तेऽ-स्थन्वतींर्जायन्त इति यिष्ठिरंण्यं घृतेऽवधायं जुहोति तस्मादन्स्थिकेन प्रजाः प्र वीयन्तेऽस्थन्वतींर्जायन्त एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम् यद्भृतं तेजो हिरंण्यमियं ते शुक्र तन्रिदं वर्च इत्याह सर्तेजसमेवन् स्तिन्म् (४६)

क्रोत्यथो सम्भंरत्येवैनं यदबंद्धमवद्ध्याद्गर्भाः प्रजानां परापातुंकाः स्युर्बद्धमवं दधाति गर्भाणां धृत्ये निष्टक्यंम्बध्नाति प्रजानां प्रजननाय वाग्वा एषा यथ्सोम्कर्यणी जूरसीत्यांह् यद्धि मनसा जवंते तद्वाचा वदंति धृता मनसेत्यांह् मनसा हि वाग्धृता जुष्टा विष्णंव इत्यांह (४७)

यज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञायैवैनां जुष्टां करोति तस्यांस्ते सत्यसंवसः प्रस्व इत्यांह सिवृतृप्रंसूतामेव वाचमवं रुन्धे काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञ र रक्षा रेसि जिघा रसन्त्येष खलु वा अरंक्षोहतः पन्था यों उग्नेश्च सूर्यस्य च सूर्यस्य चक्षुरारुहमग्नेरक्षणः कनीनिकामित्याह य एवारंक्षोहतः पन्थास्त र समारोहित (४८)

वाग्वा एषा यथ्सोम्ऋयंणी चिदंसि म्नासीत्यांह् शास्त्येवैनांमेतत्तस्मांच्छिष्टाः प्रजा जांयन्ते चिद्सीत्यांह् यद्धि मनसा चेत्रयंते तद्वाचा वदंति म्नासीत्यांह् यद्धि मनसाभिगच्छंति तत्करोति धीर्सीत्यांह् यद्धि मनसा ध्यायंति तद्वाचा (४९)

वदंति दक्षिणासीत्यांह दक्षिणा ह्यंषा यज्ञियासीत्यांह यज्ञियांमेवेनां करोति क्षित्रियासीत्यांह क्षित्रिया ह्यंषादिंतिरस्युभ्य यदेवाऽऽदित्यः प्रायणीयो यज्ञानांमादित्य उदयनीयस्तस्मादेवम् यदबंद्धा स्यादयंता स्याद्यत्यंदिबद्धानुस्तरंणी स्यात्प्रमायुंको यज्ञंमानः स्यात् (५०)

यत्केणगृहीता वार्त्रघ्नी स्याथ्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयान्मित्रस्त्वां पदि बंध्नात्वित्यांह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैवैनां पदि बंध्नाति पूषाध्वंनः पात्वित्यांहेयं वै पूषेमामेवास्यां अधिपामंकः सम्ध्या इन्द्रायाध्यक्षायेत्याहेन्द्रमेवास्या अध्यंक्षं करोति (५१)

अनुं त्वा माता मंन्यतामनुं पितेत्याहानुंमतयैवैनंया क्रीणाति सा देवि देवमच्छेहीत्यांह देवी ह्येषा देवः सोम् इन्द्रांय सोम्मित्याहेन्द्रांय हि सोमं आह्रियते यदेतद्यजुर्न ब्रूयात्परांच्येव सोम्कयंणीयाद्रुद्रस्त्वा वंर्तयत्वित्यांह रुद्रो वै कूरः (५२)

देवानान्तमेवास्यै प्रस्तांद्वधात्यावृत्त्ये क्रूरमिंव वा पृतत्करोति यद्रुद्रस्यं कीर्तयंति मित्रस्यं प्थेत्यांह शान्त्यें वाचा वा एष वि कींणीते यः सोमक्रयंण्या स्वस्ति सोमंसखा पुनरेहिं सह र्य्येत्यांह वाचैव विकीय पुनरात्मन्वाचं धत्तेऽनुंपदासुकास्य वाग्भंवति य एवं वेदं॥ (५३)

सर्तनुं विष्णंव इत्यांह समारोहित् ध्यायंति तद्वाचा यजंमानः स्यात्करोति क्रूरो वेदं॥ $[\, oldsymbol{arphi}\,]$

षद्वान्यनु नि ऋांमिति षड्हं वाङ्गातिं वदत्युत संवथ्सरस्यायने यावत्येव वाक्तामवं रुन्द्धे सप्तमे पृदे जुंहोति सप्तपंदा शक्वरी पृशवः शक्वरी पृश्नेवावं रुन्द्धे सप्त ग्राम्याः पृशवः स्प्तार्ण्याः सप्त छन्दा इस्युभयस्यावं रुद्धे वस्त्यंसि रुद्रासीत्यांह रूपमेवास्यां पृतन्मंहिमानम् (५४)

व्याचंष्ट्रे बृह्स्पतिंस्त्वा सुम्ने रंण्वत्वित्यांह् ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मंणैवास्मैं पुशूनवं रुन्द्धे रुद्रो वसुंभिरा चिंकेत्वित्याहावृत्त्यै पृथिव्यास्त्वां मूर्धन्ना जिंघर्मि देवयजेन् इत्याह पृथिव्या ह्येष मूर्धा यद्देवयजेन्मिडांयाः पद इत्याहेडांयै ह्येतत्पदं यथ्सोम्ऋयंण्यै घृतवंति स्वाहाँ (५)

इत्यांह् यदेवास्ये पदाद्धृतमपींड्यत् तस्मादेवमांह् यदेध्वर्युरंन्ग्रावाहुंतिं जुहुयादन्धों ऽध्वर्युः स्याद्रक्षा रेसि यज्ञ र हेन्युर्हिरंण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुंहोति नान्धों ऽध्वर्युर्भवंति न यज्ञ र रक्षा रेसि घ्रन्ति काण्डेकाण्डे वै क्रियमांणे यज्ञ र रक्षा रेसि जिघा रसन्ति परिलिखित् र रक्षः परिलिखिता अरांतय इत्यांह् रक्षंसामपंहत्ये (५६)

ड्दम्ह र रक्षंसो ग्रीवा अपि कृन्तामि यों ऽस्मान्द्वेष्टि यं चं वयं द्विष्म इत्यांह् द्वौ वाव पुरुषो यं चैव द्वेष्टि यश्चेंनं द्वेष्टि तयोंरेवानंन्तरायं ग्रीवाः कृन्तित पृशवो वे सोमुक्रयंण्ये पृदं यांवत्त्मूत र सं वंपित पृश्नेवावं रुन्द्वेऽस्मे राय इति सं वंपत्यात्मानमेवाध्वर्युः (५७)

पृशुभ्यो नान्तरेति त्वे राय इति यर्जमानाय प्र येच्छिति यर्जमान एव र्यिं देधाति तोते राय इति पिन्नेया अर्धो वा एष आत्मनो यत्पन्नी यथां गृहेषुं निध्ते ताहगेव तत्त्वष्टींमती ते सपेयेत्यांह् त्वष्टा वै पंशूनाम्मिथुनाना रे रूपकृद्रूपमेव पृशुषुं दधात्यस्मै वै लोकाय गार्हंपत्य आ धीयतेऽमुष्मां आहवनीयो यद्गार्हंपत्य उपवपेदस्मिल्लोंके पंशुमान्थ्स्याद्यदांहवनीयेऽमुष्मिल्लोंके पंशुमान्थ्स्यांदुभयोरुपं वपत्युभयोंरेवैनंल्लोंकयोंः पशुमन्तं करोति॥ (५८)

मृह्मान् स्वाहापंहत्या अध्वर्ष्णीयते चतुर्विस शतिश्वा——[८] ब्रह्मवादिनो वदन्ति विचित्यः सोमा (३) न विचित्या (३) इति सोमो वा ओषंधीना र राजा तस्मिन् यदापंत्रं ग्रसितमेवास्य तद्यद्विचिनुयाद्यथास्यौद्धसितं निष्विदति ताहगेव तद्यन्न विचिनुयाद्यथाक्षन्नापंत्रं विधावति ताहगेव तत्क्षोधुंकोऽध्वर्युः स्यात्क्षोधुंको यजमानः

सोमंविऋयिन्थ्सोम र शोध्येत्येव ब्रूयाद्यदीतंरम् (५९)

यदीतंरमुभयेनैव सोमिविक्रियणंमर्पयित तस्माँथ्सोमिविक्रयी क्षोधंकोऽरुणो हं स्माहौपंवेशिः सोमक्रयंण एवाहं तृंतीयसवनमवं रुन्ध इति पशूनां चर्मन्मिमीते पशूनेवावं रुन्धे पशवो हि तृतीय सवंनं यङ्कामयेतापशुः स्यादित्यृंक्ष्तस्तस्यं मिमीतृक्षं वा अपश्व्यमंपृशुरेव भंवति यं कामयेत पशुमान्थस्यात (६०)

इतिं लोम्तस्तस्यं मिमीतृतद्वे पंशूना र रूप र रूपेणैवास्में पशूनवं रुन्द्धे पशुमानेव भंवत्यपामन्तें कीणाति सरंसमेवेनं कीणात्यमात्योऽसीत्यांहामैवेनं कुरुते शुक्रस्ते ग्रह् इत्यांह शुक्रो ह्यंस्य ग्रहोऽनुसाच्छं याति महिमानंमेवास्याच्छं यात्यनंसा (६१)

अच्छं याति तस्मांदनोवाह्य समे जीवंनं यत्र खलु वा एत शीर्ष्णा हरेन्ति तस्मांच्छीर्षहार्यं गिरो जीवंनम्भि त्यं देव संवितार्मित्यतिछन्दसूर्चा मिंमीतेऽतिंच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दा से स्वेभिरेवेनं छन्दोंभिर्मिमीते वर्ष्म वा एषा छन्दं सां यदितंच्छन्दा यदितंच्छन्दसूर्चा मिमीते वर्ष्मेवेन समानानां करोत्येकंयेकयोध्सर्गम् (६२)

मिमीतेऽयांतयाम्नियायातयाम्नियैवैनंग्मिमीते तस्मान्नानांवीय अङ्गलेयः सर्वांस्वङ्गुष्ठमुप् नि गृंह्णाति तस्मांथ्समावंद्वीर्यो-ऽन्याभिरङ्गुलिभिस्तस्माथ्सर्वा अनु सं चेरति यथ्सह सर्वाभिर्मिमीत सङ्क्षिष्टा अङ्गलेयो जायेरन्नेकंयैकयोथ्सर्गम्मिम तस्माद्विभंक्ता जायन्ते पश्च कृत्वो यजुंषा मिमीते पश्चौक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्धे पश्च कृत्वंस्तूष्णीम् (६३)

दश सम्पंचन्ते दशाँक्षरा विराडन्नं विराडिवराजैवान्नाद्यमवं रुन्छे यद्यज्ञंषा मिमीते भूतमेवावं रुन्छे यत्तृष्णीम्भविष्यद्यद्वै तावानेव सोमः स्याद्यावंन्तम्मिमीते यज्ञंमानस्यैव स्यान्नापि सदस्यांनां प्रजाभ्यस्त्वेत्युप समूहित सदस्यांनेवान्वाभंजित वाससोपं नहाति सर्वदेव्त्यं वै (६४)

वासः सर्वाभिरेवैनं देवतांभिः समर्धयित प्रावो वै सोमंः प्राणाय त्वेत्युपं नह्यति प्राणमेव प्राष्टुं दधाति व्यानाय त्वेत्यनुं श्वन्थित व्यानमेव प्राष्टुं दधाति तस्मांथ्स्वपन्तं प्राणा न जंहति॥ (६५)

इतंरम्पशुमान्थस्याँद्यात्यनंसोथ्सर्गन्तूष्णीर संविदेवृत्यं वै त्रयंस्त्रिरशच॥———[९]

यत्कलयां ते शफनं ते क्रीणानीति पणेतागोअर्ध्र सोमं कुर्यादगोअर्धं यजंमानमगोअर्धमध्वर्युङ्गोस्तु मंहिमानं नावं तिरेद्भवां ते क्रीणानीत्येव ब्रूंयाद्भोअर्धमेव सोमं करोतिं गोअर्धं यजंमानं गोअर्धमध्वर्युन्न गोर्महिमानमवं तिरत्यजयां क्रीणाति सर्तपसमेवैनं क्रीणाति हिरंण्येन क्रीणाति सशुंक्रमेव (६६)

पुनं क्रीणाति धेन्वा क्रीणाति साशिरमेवैनं क्रीणात्यृष्भेणं क्रीणाति सेन्द्रमेवैनं क्रीणात्यनुडुहाँ क्रीणाति विहुर्वा अनुङ्गान् विह्नेनेव विह्नं युज्ञस्यं क्रीणाति मिथुनाभ्याँ क्रीणाति मिथुनस्यावंरुद्धे वासंसा क्रीणाति सर्वदेव्त्यं वै वासः सर्वाभ्य पुवैनं देवताभ्यः क्रीणाति दश् सम्पंद्यन्ते दशाँक्षरा विराडनं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्द्धे (६७)

तपंसस्तनूरंसि प्रजापंतेर्वण् इत्यांह पृशुभ्यं एव तदेध्वर्युर्नि हुंत आत्मनोऽनांव्रस्काय गच्छंति श्रियं प्र पृशूनांप्रोति य एवं वेदं शुक्रं ते शुक्रेणं कीणामीत्यांह यथायजुरेवैतद्देवा वै येन् हिरंण्येन सोम्मकीणन्तदंभीषहा पुन्रादंदत को हि तेर्जसा विक्रेष्यत इति येन् हिरंण्येन (६८)

सोमं क्रीणीयात्तदंभीषहा पुन्रा दंदीत तेजं एवात्मन्धंते-ऽस्मे ज्योतिः सोमविक्रियिणि तम् इत्यांह ज्योतिरेव यजमाने दधाति तमंसा सोमविक्रियणंमर्पयति यदनुंपग्रथ्य हुन्याद्दंन्द्रशूकास्ता समार्थस्पां स्युरिदम्ह स्पर्पणां दन्द्रशूकानां ग्रीवा उपं ग्रथ्नामीत्याहादंन्दशूकास्ता समार्थ सूर्पा भंवन्ति तमंसा सोमविक्रियणं विध्यति स्वानं (६९)
भाजेत्यांहैते वा अमुष्मिं ह्याँके सोमंमरक्षन्तेभ्योऽधि
सोम्माहं र्न् यदेतेभ्यः सोम्कर्यणान्नानं दिशेदकीं तोऽस्य
सोमः स्यान्नास्यैतें ऽमुष्मिं ह्याँके सोम रक्षेयुर्यदेतेभ्यः
सोम्कर्यणाननु दिशतिं कीतौं ऽस्य सोमों भवत्येतैंऽस्यामुष्मिं ह्याँके सोम रक्षिन्त॥ (७०)

सशुंक्रमेव रुन्ध इति येन् हिरंण्येन् स्वान् चतुंश्चत्वारि श्रिच॥———[१०]

वारुणो वै कीतः सोम् उपनद्धो मित्रो न एहि सुमित्रधा इत्याह शान्त्या इन्द्रंस्योरुमा विंश दक्षिणमित्याह देवा वै यश् सोम्मक्रीणन्तमिन्द्रंस्योरौ दक्षिण आसादयन्नेष खलु वा पृतर्हीन्द्रो यो यजते तस्मादेवमाहोदायुंषा स्वायुषेत्यांह देवतां पुवान्वारभ्योत् (७१)

तिष्ठत्युर्वन्तिरिक्षमिन्वहीत्यांहान्तिरिक्षदेवत्यो ई ह्यंतर्रिह् सोमोऽदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद आ सीदेत्यांह यथायजुरेवैतिद्व वा एनमेतदर्धयित यद्वांरुण सन्तंम्मैत्रं करोतिं वारुण्यर्चा सांदयित स्वयैवैनं देवतंया समर्धयित वासंसा पूर्यानंह्यित सर्वदेवत्यं वै वासः सर्वांभिरेव (७२) पुनं देवतांभिः समर्धयत्यथो रक्षंसामपंहत्यै वनेषु व्यन्तिरक्षं ततानेत्यांह् वनेषु हि व्यन्तिरक्षं ततान वाज्मर्वृथ्यित्यांह् वाज् इ ह्यर्वथ्यु पयो अग्नियास्वित्यांह् पयो ह्यंग्नियास्व ह्थ्यु कर्तुमित्यांह ह्थ्यु हि कतुं वर्रणो विक्ष्वंग्निमित्यांह् वर्रणो हि विक्ष्वंग्निन्दिव सूर्यम् (७३)

इत्यांह दिवि हि सूर्ये सोम्मद्रावित्यांह ग्रावांणों वा अद्रंयस्तेषु वा एष सोमं दधाति यो यजंते तस्मादेवमाहोदु त्यं जातवेदस्मितिं सौर्यर्चा कृष्णाजिनम्प्रत्यानंह्यति रक्षंसामपंहत्या उस्रावेतं धूर्षाहावित्यांह यथायजुरेवेतत्प्र च्यंवस्व भ्वस्पत् इत्यांह भूताना हि (७४)

पुष पतिर्विश्वांन्यभि धामानीत्यांह् विश्वांनि ह्ये ३ षोऽभि धामांनि प्रच्यवंते मा त्वां परिप्री विद्वित्यांह् यदेवादः सोमंमाह्नियमांणं गन्धवी विश्वावंसुः पूर्यमुंष्णात्तस्मादेवमाहापंरिमोषाय यजंमानस्य स्वस्त्ययंन्यसीत् यजंमानस्यैवेष यज्ञस्यांन्वारम्भोऽनंवछित्त्यै वर्रुणो वा एष यजंमानम्भ्यैति यत् (७५)

ऋीतः सोम् उपनद्धो नमों मित्रस्य वरुणस्य

चक्षंस् इत्यांह् शान्त्या आ सोमं वहंन्त्यग्निना प्रति तिष्ठते तो सम्भवंन्तौ यजंमानम्भि सम्भवतः पुरा खलु वावेष मेधांयात्मानंमारभ्यं चरित यो दीक्षितो यदंग्नीषोमीयंम्पशुमालभंत आत्मिनिष्क्रयंण एवास्य स तस्मात्तस्य नाश्यं पुरुषिनिष्क्रयंण इव ह्यथो खल्वांहुरग्नीषोमांभ्यां वा इन्द्रों वृत्रमंहिन्निति यदंग्नीषोमीयंम्पशुमालभंते वार्त्रघ्न एवास्य स तस्माद्वाश्यं वारुण्यर्चा परि चरित स्वयैवेनं देवतंया परि चरित॥ (७६)

अन्वारभ्योथ्सर्वाभिरेव सूर्यं भूताना होति यदांहः सप्तिविश्वातिश्वा — [११] यदुभौ देवासुरा मिथस्तेषा स्पृवर्गं यद्वा अनीशानः पुरोहंविषि तेभ्यः सोत्तरवेदिर्बद्धं देवस्याभ्रिष् शिरो वा एकांदश। — [१२] यदुभावित्यांह देवानां युज्ञो देवेभ्यो न रथांय यज्ञमानाय परस्तांदर्वाचात्रवंपश्चाशत्॥ 59॥ यदुभौ दुह एवैनांम्॥